

OSLO, den 19. juni 1969.

HERR STORTINGSMANN EINAR S T A V A N G,
S T O R T I N G E T.
OSLO 1.

HERR STORTINGSMANN!

Jeg takker Dem for Deres brev til meg av 19.d.m. Etter det opplyste hos STORTINGETS PROTOKOLLKOMITEE budt Dem svare meg på mine henvendelser til JUSTISKOMITEEN av 23.10.1967 og 4.1.1969. Begge brev med yndling.

I Deres brev til meg opplyser De at JUSTISKOMITEEN ikke kan behandle ikke kan behandle forhold som hører inn under domstolene. Det er meg klart at dette ikke kan eller skal gjøres så lenge domstolene arbeider med en sak. Det ville være ensbetydende med at en innblanding i en annen statens arbeidsområde, og det skjer bare når politiske makthavere ser sine egne interesser for domstolene. Men når domstolene er ferdige med et saksforhold eller har sagt et de ikke vil behandle et saksforhold fordi f.eks. en slik behandling ville bringe domstolene i strid med de politiske makthavere, så også JUSTISKOMITEEN ha anledning til å behandle sakene. Deres så ikke skulle være tilfelle har man liten eller ingen bruk for JUSTISKOMITEEN i STORTINGET. Det er alltså en fordel at man løser tvister eller spørsmål om rettigheter i vårt samfund ved regler som i hovedfall skal anvendes av domstolene, men det er JUSTISKOMITEENS OPPGAVE Å HJELPE TIL HER.

Det skal i vårt samfund være en oppgave for domstolene å løse rettstvister ved anvendelse av rettsregler, rettspraksis og retts teori på alle foreliggende omstendigheter. Det skal ikke være vårt rettsvesens oppgave å fremsætte EKLARERINGER dersom forsvaret går ut over dette. Sterkt sett har vårt rettsvesen hatt en slik beskyttende oppgave i store deler av etterkrigstiden og særlig ved behandlingen av HARRY LINDSTROM var det fare på ferde for at

HERR STORTINGSMANN

EINAR STAVANG.

OSLO 1.

/2/

OSLO, den 19.6.1969.

hale dette ETABLISSEMENT ELLER BETTE SYSTEM SKULLE BLI GRUNNIG AVKLEDT. En slik avledning skal imidlertid foretas nå og det vil ikke være mulig for noen å forsøke å forhindre denne.

Det er en hovedsakelig eller grunnleggende i enhver stat som vil bli kalt en rettsstat eller en stat som skal ledes etter rettsstatens prinsipper at loven og grunnlovens prinsipper mellom borgerne og staten og mellom borgerne eller mot borgerne er kommet i stand på en måte som tilsvarende en rettsstatens prinsipper, men dessuten er det en ufravikelig betingelse at alle skal anvendes likt for alle uansett stand og klasse. Det heres derfor ut som ført ilde skrik fra en avunnen tid når en byrettsjustisarius C.J. FLEISCHER kan fortelle på et meget tidlig tidspunkt at det et tidspunkt såvel for ham som for domstolens når jeg har søkt straffesak mot ham og hans kolleger, videre er det ryktende når departementsråd ASGAR KRINELL-BOTTEN kan fortelle dagspressen etter at han er dømt, at han ikke vil finne seg i å bli dømt av en norsk domstol.

Korrupsjonen i vårt land er tross alt ikke ennå blitt så stor, og skulle en eller annen forsøke å innføre denne slags tilstander, er det en opplagt sak for endog PROTOKOLLKOMITEEN å gripe inn.

Det var vel tross alt en sjeldenhet at landets justisminister kunne fortelle stortingsmenn at han/Harry Lindetrom/vil bli dømt flere år for han eller andre ljente tiltalen mot seg. Man burde helt enkelt studere denne justisminister som er blitt høyesterettsdommer. Jeg skal forsikre Dem at jeg skal gjøre det og da med hjelp av utlandet.

Når jeg henvendte meg til PROTOKOLLKOMITEEN og JUSTISKOMITEEN om SVERRE BERNTSEN og de anklager som han med god hjelp bl.a. av STORTINGET kunne få fremsatt, gjelder det ikke bare det forhold at han har gjort det, men de omstendigheter som nå er kommet frem. La meg nevne for Dem:

1. Sverre BERNTSEN var dømt til 4½ års fengsel for sine handlinger under verdenskrigen. Hans virksomhet var de av økonomisk art. Han kunne få hjelp av bl.a. landets tingsmenn til å utbenytte et jeg skulle ha hevet et ham for år 30 som før å på ham korrupsjon til KVINA GRUBER SOM han aldri hadde vist. Så undersøkelser fra tinget ville ha kunnet bringe

HERR STORTINGSMANN

EINAR STAVANG.

OSLO 1.

/3/ OSLO, den 19.6.1969.

på det rene at SVERRE BERNTSEN aldri hadde søkt om konsesjon til drift av KVINA GRUBER, at HARRY LINDSTRØM aldri hadde behandlet noen konsesjons søknad, men at landets justisminister hadde lovet SVERRE BERNTSEN konsesjon og for dette fikk et gjeldsbrev på kr. 21.514,25 for sine tilgodehavender. Gjeldsbrevet er laget av hans fullmektig mens i justisministerens navn.

2. DAGBLADET som er et særlig redelig og anstendig presseorgan for VESTRE kunne ved denne anledning fortelle leserne over 6 spalters overskrift om HARRY LINDSTRØMS INDUTRISKANDALER og med 136 underliggende spaltesentimer kunne bladet forteller detaljer. Da SVERRE BERNTSEN ble dømt ved JEREN HERREDSRETT i tre straffesaker jeg hadde anlagt og også for sin påstand om de nevnte kr 30.000 skrev avisen ikke et ord. Snakk om redelighet.
3. Politiet etterforsket saken meg grundig fordi her var det åpenbart en lekkerbisken for flere enn lovebrødspolitikere og angatbitende embetsmenn. Politiet kom til det resultat at det ikke fantes noe grunnlag for tiltalte fordi påstandene var løgn. Min anmeldelse mot SVERRE BERNTSEN for politiet ble henlagt fordi det ikke var noen offentlige interesser at tiltale mot ham ble gjort. Politiet fant nemlig straks ut at SVERRE BERNTSEN ikke hadde søkt om konsesjon og ikke hadde eiet KVINA GRUBER og at HARRY LINDSTRØM ikke hadde behandlet noen konsesjons søknad fra noen. Denne beslutning er meddelt statsmyndighetene.
4. I sin henvendelse til protokollkomiteen av januar 1964 gjentar SVERRE BERNTSEN sine ørekrenkende og løgnaktige utsegn. En anmodning fra meg om å få en kopi av henvendelse ble av protokollkomiteen avslått. Mine lange redegjørelse av 25.5.1965 til protokollkomiteen hadde etter utsegn fra komiteen, foretrukket meg blandt en del andre papirer på PER BORTENS BORD.
5. Da STORTINGETS PROTOKOLLKOMITEE ikke hadde oppfylt de mest elementære vilkår i denne sak når det gjaldt meg, måtte jeg selv anlegge sak mot STORTINGET v. presidentskapet. Det koster meg kr 5 900 å føre saken mot SVERRE BERNTSEN. Da han ikke har kunnet betale de ilagte kr 12000 er han begjært satt under konkurs.

HERRE STORTINGSMANN

EINAR STAVANG,

OSLO 1.

/3/ OSLO, den 19.6.1969.

Det er en grunnhensikt for meg å få vite for OSLO BYRETT hvilke personer TINGET BRUKER og hvilke metoder som anvendes av dette ting.

6. Stortinget engasjerte først h.r.advokat KNUT BLOM som prosessfullmektid utvakt for han ble utnevnt til h.r.dommer. Etter han kom h.r.adv. Arne Schjødt jr. Jeg antar det burde interessere justiskomiteen å få vite hva dette til nå har kostet.

7. Jeg har fått høre påstandet om at STORTINGET ikke kan saksøkes fordi immunitetsreglene i Eri. § 66 som taler om stortingsrepresentantenes immunitet i tinget og til og fra dette også skal gjelde SVERRE BERNTSENS BREV av januar 1964. Deretter har jeg fått høre et tinget ikke kan saksøkes fordi det er protokollkomiteen som har handlet. Jeg opplyset at ARBEIDERBLADET på 3 spalter kunne fortelle et godt sakselv mot STORTINGET måtte avvises uten angrepsbladet fordi h.r. adv. ANACUS SCHJØDT jr. hadde innstilt på dette til byretten. H.r. adv. Arne Schjødt jr. har berøkt at han har sagt dette, men nekter å korrigeres uttagnet i avisen, mens avisen/ARBEIDERBLADET/ har nektet å ta opp noen korrigerings. Avisen er nå saksøkt for brudd på strfl. § 431.

8. Disse gjentatte henvendelse til protokollkomiteen har denne ennå ikke korrigeret uttagnet fremført i innstl. D. nr. 27/1964 og heller ikke gj. kunnskaper om de avlagt dommer mot SVERRE BERNTSEN som ble avlagt 17.12.1968. Etter myndighetens uttagnet skal domstolene ikke kunne behandle saken og etter tingets oppfatning kan dette fremsette hvilke som helst påstander uten ansvar.

9. Etter opplegg bl.a. fra avholdsmannen SVERRE LØBERG kunne i så å et slikt storting henstille til justisdepartementet og SVERRE BERNTSEN FRIE SAKFORSLER. Det ville åpenbart være en oppgave for justiskomiteen at man nå fikk kunnskaper om hva disse sakselv har kostet sakstakerne. Skal vi anså flere hundre tusen kroner.

10. De kjenner til at det har er tale om underlag av en mengde dokumenter, og det skal ikke gjøre saken lettere når dette skal tas opp for Oslo byrett. Det blir påfallig når det skal skje, men denne pinlighet kunne tinget ha unngått ved å innrømme feil og gjøre skaden god igjen. Derfor er det viktig at man nå får vite hva de engasjerte sakfører har kostet.

HERR STORTINGSMANN

EINAR STAVANG,

OSLO 1.

/4/ OSLO, den 19.6.1969.

Det var og er dette som er grunnlaget for mine henvendelse til justis-
komiteen og protokollkomiteen. Jeg har også gjort en rekke henvendelser
til regjeringen. De har alle uten unntak vært resultatløse. Jeg har
videre sendt mine henvendelser i stort antall til tingsrepresentanter og
departementet. Det foreligger ikke en eneste antydning om svar på disse.
Hva er det man egentlig er så redd for. Deres svar er faktisk det eneste
jeg har oppnådd.

I Deres brev til meg skriver De at en person som mener at han har lidt
uzakken skade STORTINGET om en rettferdighetsgjerdelse eller billighets-
godtgjørelse for lidt skade etc. Dette skulle åpenbart innebære at jeg
skulle innstille mine saker til:

- a. REGJERINGEN og STORTINGET for OSLO BYRETT. Det er 3 saker.
- b. Mitt sakemål mot statsråd KARL TRASTI, N.r. justitiedirektør ROLF S.
RYSDAL for OSLO BYRETT.
- c. Mine klager for Den europeiske kommisjon for menneskerettigheter
mot kongeriket NORGE/det er et stort antall klager/og mot de tre
ledende i EIDSVATING LAGMANNRETT./Saken gjelder dette forhold,
men er rettet mot kongeriket NORGE.
- d. Tingsrepresentant JOY LEIRFALL for OSLO BYRETT, Videre rikerevisjonen
og kriminalpolitiojef Sten GRINDHAUG.

Nå bør den i virkeligheten kunne seg opp til å ta det ansvar som på-
hviler også slike mennesker. Oslo byrett vil sikkert gi dem all mulig
anledning til forsvare. Hva er det er så redd for. Har de ikke tillid
til domstolene.

Jeg skal altså meddele Dem at jeg ikke søker STORTINGET eller andre
om noen form for billighetserstatning eller rettferdighetsgjerdelse i
anledning overgrep mot meg. Det er ikke jeg som har handlet uriktig,
men bl.a. STORTINGET.

Det er falsk om urett og brudd på fundamentale menneskerettigheter. Disse
gjelder ikke bare for negre eller afrikanere eller ghokere som ikke
har den politiske makt i samfunnet. Nå skal vi ha klart for oss om
de også skal gjelde en HARRY LINDBLAD i NORGE.

HERR STORTINGSMANN

EINAR STAVANG,

OSLO 1.

/5/ OSLO, den 19.6.1969.

Jeg har innklaget kongeriket NORGE for Den europeiske kommisjon for menneskerettigheter med min første klage av 21.10.1967. Det gjelder utallig-kond brudd på konvensjonen om menneskerettigheter av 4.11.1950. Jeg har riktignok ikke statskassens midler til å føre saken, og jeg er ikke tilstøtt fri sakførelse som fækk. **SVERRE BERNTSEN**, stortingsmann **JON LEIRFALL** venstreside og **FJELL-LJON**, de tre ledende i **EIDSIVATINE LAGMANNSRETT** med mange flere. Men det vil sikkert være interessant for norske myndigheter som nå er anlagt av kongeriket NORGE å se hvordan man praktiserer de samme menneskerettigheter å dette land. Det samme gjelder **SPANIA, ENGLAND, FRANKRIKE og VEST-TYSKLAND og PORTUGAL.** Nå bør man få full klarhet hvordan vis forskjellene virkelig ser på menneskerettigheter.

Jeg har lydbånd av de aller fleste forhandlinger i **EIDSIVATINE LAGMANNSRETT** å saken mot meg. I møte med til **KONGEN** er jeg født av norske forældre som aldri her tatt og foretatt hørsk.

Herr stortingsmann. Jeg har fått vite hva det vil si å være en **Harry Lindstrøm** i disse årene, og mine venner som tildels har vært jagde villt har fått vite hva det ville si å kjenna meg. Det hele har foretonet seg som et gjenstrøbdige av varste slaget. Det er meg en utsekt fornøyelse å rydde opp i dette uten hjelp fra noen. Skulle jeg sende en henvendelse til tinget om billighetsretstatning ville det være en innvending fra min side på et -vel fall kan være begått, men det er da slike små undskyldelige feil at man må regne med dem. Tinget kunne undersøke sakene er 10-15 år og da var vi ferdig med flere enn **Harry Lindstrøm**. Jeg skal sette en definitiv stopper for umenneskelighet, råttenskap og korrupsjon i dette land. Jeg hadde ventet at noen ville støtte meg og hjelpe til.

Det spiller liten eller ingen rolle hva som skjer med meg. Jeg er kommet over alt det som sorg eller glede hetts. Alt som kunne skilleggen skulle bli skolegt. Som takk for 5 års krigstjeneste og 9 års overmenneskelig arbeids i **INDUSTRIDEPARTEMENTET** fikk jeg hva jeg har fått.

Jeg hater det system som har gjort dette, og jeg kan derfor ikke ønske det en noe en helst.

Jeg takker Dem for Deres brev en gang til.

utlegg